

Publicerad 2010-08-19 10:50 av Elin Brändström

Mareldens bröllop

I milda mörkret finner du
där gömd i djupa vatten
en sorgligt älskad vattenfru
till lugna sommarnatten

I väntan på en varsam hand
hon blickar upp i himlavalv
Där mörk hon väntar invid land
för att bli hel från halv

En spegelman hon gift sig med
upp ovan är han bunden
men glittrar gör han flörtigt ned
till kvinnan mellan sunden

Hon väntar på Din hjälpsamhet
att glittra åter till sin sky
Se fru Augustis hemlighet
- Rör vid hennes hy

Då tusen stjärnor gömd i sjö
för kärleken de glimma
Den dolda mörka vattenmö
blir ljus i nattens timma

En spegel av sin make bli
det vackraste hon känna till
En längtan som kan visas fri
tills ytan åter ligga still

Men sorgligt slut vår saga har
för evigt är ej glöden
Stjärnhimlen hålls fången kvar
när frun hans möter döden

Så blinka lilla stjärna där
till frugan ditt adjö

Ack kylan sprids i salta skär
viv Marelds längtan dö

Höst, vinter, vårens himlavalv
för fallen kärlek gråter
för spegeln tvungen vara halv
tills sommar kommer åter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin Brändström med Poeter.se id #32643 innehar upphovsrätten